

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den 1. und 2. Tag des Laubhüttenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1893

הבר אנעשוהל

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219)

להושענא רבה

Am *הושענא רבה* sagt man im Morgengebete nebst *לתורה* auch die Psalmen für Sabbath, *אין כמד*, und beim Herausnehmen der Thora verfährt man wie am Sabbath. Im *Mussaph* die *Reduschah* von *יום טוב*; nach *Mussaph* werden folgende *הושענא* gebetet, wobei sieben Umzüge gemacht werden.

Hilf Gott!

Um deinetwillen, unser Gott, hilf uns!
Um deinetwillen, unser Schöpfer, hilf uns!
Um deinetwillen, unser Erlöser, hilf uns.
Um deinetwillen, Gott, der uns erforschet, hilf uns!

הושענא :

למענך אלהינו. הושענא :
למענך בוראנו. הושענא :
למענך גואלנו. הושענא :
למענך דורשנו. הושענא :

ע"ס א"ב

למען אמתך. למען פריהך. למען גדלך ותפארתך. למען דתך. למען הודך. למען ועודך. למען זכרך. למען חסדך. למען טובך. למען יחודך. למען כבודך. למען למודך. למען מלכותך. למען נצחך. למען סודך. למען עזך. למען פארך. למען צדקתך. למען קדשתך. למען רחמיך הרבים. למען שכינתך. הושענא. למען תהלתך. הושענא :

Erster Umzug.

Die Welt wird erbauet in Gnade.

Hilf, Gott, dem Grundstein, auf dem die Welten ruhen; dem Hause, daß Du erwählst, wo einst die Scheuer *Ahrons* stand; dem Heiligthume, in das kein ungeweihtes Auge drang: dem Berge *Moriah*, auf dem Du bist erschienen; dem Tempel Deiner Herrlichkeit, wo *David* einst zur Ruhe kam; dem *Libanon*, dem herrlichen, dem schönen Land- und Erdstrich, der einst die Lust der Welten war, die Krone aller Schönheit, darin das *Ncht* gewaltet; dem *Thron*, den Du

בסמך ח' אוננים :

עולם חסד יבנה :

ע"ס א"ב

אבן שתיה. בית הבחירה. גורן ארנון. הביר המצנע. הר המורה. והר יראה זבול תפארתך. חנה דוד. טוב הלבנון. יפה נוף. משוש כל הארץ. כלילת יופי. לינת הצדק. מכון לשבתך. נוה שאנן. סבת

*) Uebersetzung siehe Seite 82.

Dir aufgestellt, der Ruhestätte,
der Friedenshütte, wohin die
Stämme einst gewallet; dem
Grund- und Eckstein aller Pracht;
Zion, dem von Gott bezeich-
neten; dem Allerheiligsten auf
Erden, darin die Liebe einst
gewaltet, Gottes Herrlichkeit
gethronet — hilf Gott! Der
Zionshöhe und Waffenburg —
hilf Gott!

Zweiter Umzug.

In Deinem Arme ist die Stärke;
es sieget Deine Hand, wo Du sie
erhebest.

אום Hilf, Gott, dem Volke,
das fest steht wie die Mauer,
lauter ist wie Sonnenglanz;
verbannet und vertrieben, noch
immer wie die Palme blühet;
für Dich den Tod erlitten, dem
Schafe gleich, zur Schlachtbank
ging; zertreuet um im Sturm
der Zeit sich hängt an Dich;
getragen hat Dein Joch, und
einzig in der Welt Dich den
Einigen bekennt; in seinem
Elend tief gebeugt, gelernet hat
in Gottesfurcht, den Kaufern
die Wange, den Schlägern den
Leib geduldig hinzugeben, und
jedes zu ertragen, das Du ihm
auferlegt; der Armen und Be-
stürmten, die Moses einst er-
löset; der gottgeweihten Heerde,
der heiligen Gemeinde Jakobs;
die Deinen Namen tragen, Dich
rufen Herr in jeder Noth —
hilf Gott! die keine Stütze ha-
ben als nur Dich allein —
hilf Gott!

להושענא רבה

שָׁלֵם. עֲלֵית שְׁכָטִים. פִּנְת
יִקְרַת. צִיּוֹן הַמְצִינֶת. קִדְשׁ
הַקִּדְשִׁים. רְצוּף אֶהְבֶּה.
שְׁכִינַת כְּבוֹדְךָ. ^{Worb.}
הוֹשְׁעָנָא. תֵּל תִּלְפִּיזוֹת.
הוֹשְׁעָנָא:

בַּקְּסָה ז' לְחֹמֵי:

לְךָ זְרוּעַ עֵם גְּבוּרָה תְּעוֹז יְדָךְ תָּרוּם
יְמִינְךָ:

ע"ס א"ב

אום אָנִי חוֹמָה. בָּרָה
בְּחֶמְהָ. גּוֹלָה וְסוּרָה.
דְּמַתָּה לְתֹמַר. הַהַרְוֹגָה
עֲרִידָה. וְנַחֲשֶׁבֶת כְּצֹאן
טְבַחָה. זְרוּיָה בֵּין מַכְעִיסֶיהָ.
הַבּוֹקָה וְדְבוֹקָה בָּךְ. טוֹעֵנֶת
עֲלֶיךָ. יַחֲדָה לִיחֲדָךְ. כְּבִישָׁה
בְּגוֹלָה. לוֹמְדָת יִרְאָתְךָ.
מְרוֹטָת לְחֵי. נְתִינָה לְמַגִּים.
סוֹבְלָת וְ סַבְּרָה. עֲנִיָּה
סוֹעֵרָה. פְּדוּיֹת טוֹבִיָּה. צֹאן
קִדְשִׁים. קַהֲלוֹת יַעֲקֹב.
רְשׁוּמִים בְּשִׁמְךָ. ^{Worb.} שׁוֹאֲגִים
אֵלֶיךָ הוֹשְׁעָנָא. תְּמוֹכִים
עֲלֶיךָ. הוֹשְׁעָנָא:

Dritter Umzug.

Gib Jakob die Wahrheit, Gnade dem Abraham.

Der Herr von dem das Heil kommt, und außer dem kein Heil ist, der stark ist, unerschöpflich ist an Heil und Hilfe — der helfe mir in meinem Leiden! Allmächtiger Erlöser, der rettet und erlöset, hilf Allen, die dich rufen, die, dir ihr Heil vertrauen! Mach satt die Schafe Deiner Huth; die Frucht, die gib in Fülle; den Wachsthum laß gedeihen; die Thäler laß nicht büßen, was Hochmuth hat versündigt. Was köstlich ist, das Herz erfreut, das gib in Füll' und Süßigkeit, die Wolken, die laß ziehen, daß mild der Regen ströme, es nirgends daran fehle. Du öffnest Deine Hand, und sättigst was da lebet! Das durstende Verlangen, das sättige und stille; gib Allen die Dich rufen, Dein Heil in Gnad und Fülle. Die früh und spät Dich suchen — hilf, Gott, mit Deinem Heil: Die Dein sind ganz mit Leib und Seel' — hilf Gott, mit Deinem Heile!

Vierter Umzug.

In Deiner Rechten ist die Seligkeit immer und in Ewigkeit.

Hilf, Gott, und nimm in Deinen Schutz — den Menschen und das Thier, Fleisch und Geist und Seele, was Sehn' und Knochen hat, steht und

צקסס ג' סומרים :

תתן אמת ליעקב חסד לאברהם :

ע"ס א"ב

אדון המושיע. בלתך
 אין להושיע. גבור ומושיע.
 דקותי ולי יהושיע. האל
 המושיע. ומציל ומושיע.
 זועקך תושיע. חוכיך
 הושיע. מלאיך תשביע.
 יבול | להשפיע. כל שיח
 תדשא ותושיע. קניא כל
 תרשיע. מגדים תמתיק
 ותושיע. נשיאים להסיע.
 שעירים להניע. עננים
 מלהמניע. פורתח יד
 ומשביע. צמאיך תשביע.
 קוראיך תושיע. רב
 להושיע: ^{Borb.} שוחריך
 הושיע. הושענא. תמימיך
 תושיע. הושענא:

צקסס ד' סומרים :

נעימות בימינך נצח :

ע"פ א"ב

אדם ובהמה. בשר
 ורוח ונשמה. גיד ועצם

aufrecht geht, Gestalt und Form hat — von Deiner Hand gewoben; die Schönheit, die vergänglich wie ein Schatten ist, und wie das Thier vergeht; die Erde, wenn sie sich verjüngt, und Pflanzungen und Bäume aus dem wüsten Boden sprießen; die Kelter und die Scheuer, die Rebe und den Feigenbaum, was Du der Welt bescheeret. Dem Regen gib die Füll' und Macht, daß er die Erd' erquicke, die Kraft in ihr erhalte, den Wachstum fördere und erhöhe. Was Köstliches auf Erden wächst, das reife und in Saft und Kraft; die Blumen laß blühen; was spricht und wächst, am Regen sich erquicken; den Frost thau auf in Regenguß, der mild und warm die Erde deckt. Dem Grund, auf dem die Welten ruhen — hilf Gott! Die Du an Nichts gehängt und in den leeren Raum — hilf Gott!

Fünfter Umzug.

Gott unser Herr, wie mächtig ist Dein Name in der ganzen Welt, Du hast Deine Majestät an den Himmel hingestellt.

Hilf, Gott, und wahre — den Menschen vor dem Fluch, das Vieh vor Fehlgeburt, die Scheuer vor dem Käfer, das Korn vor dem Brand, den Reichthum vor Verwünschung, die Nahrung vor Verwüstung; den Delbaum vor dem Sturm, den Weizen vor dem Wurm, was Menschen nährt, daß nicht der Wurm es verzehrt; die Kel-

להושענא רבה

וְקַרְמָה. דְּמוֹת וְצֶלֶם
וְרַקְמָה. הוֹד לְהַבֵּל דְּמָה.
וְנִמְשָׁל כְּבַהֲמוֹת נְדָמָה.
זִיו וְתוֹאֵר וְקוֹמָה. חֲדוּשׁ
פְּנֵי אֲדָמָה. טִיעַת עֲצֵי
נֶשֶׁמָה. יִקְבִים וְקַמָּה.
כְּרָמִים וְשִׁקְמָה לְתַבֵּל
הַמְסִימָה. מְטָרוֹת עוֹז
לְסַמְמָה. נִשְׂיָה קְקִימָה.
שִׁיחִים לְקוֹמָמָה. עֲדָנִים
דְּעִצְמָה. פְּרָחִים לְהַעֲצִימָה.
צִמְחִים דְּנִשְׁמָה. קָרִים
לְזֹרְמָה. רְבִיבִים לְשִׁלְמָה.
שֶׁתִּיָּה לְרוֹמָמָה. Borb.
הוֹשַׁעְנָא. תְּלוּיָהּ עַל בְּלִימָה.
הוֹשַׁעְנָא:

ססקס ס' סומרים:

יִי אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנְהָ הוֹדֶךָ עַל
הַשָּׁמַיִם:

ע"פ א"ב
אֲדָמָה מֵאָרֶץ. בְּהֶמָּה
מִמְשַׁלָּת. גֹּרֵן מִנּוּם. דְּגָן
מִדְּקָרָת. הוֹז מִמְאָרְדָה.
וְאוֹכֵל מִמְהוּמָה. זֵית מִנְשָׁל.
חֲטָה מִחֲגָב. טָרַף מִגּוֹבֵי.

ter vor Verderbniß, den Weinberg vor der Raupe, die späte Frucht vor Fäulniß, die edle Frucht vor Wurmstich, die Seele vor dem Schrecken, den Borrath vor Verheerung, die Heerde vor Entkräftung, die Früchte vor dem Abfallen, die Schafe vor der Seuche, die Ernte vor dem Mißwachs, die Fülle vor Vergeudung! Die Aehren vor der Dürre — hilf Gott! die reife Frucht vor Wurm und Brand — hilf Gott!

Sechster Umzug.

Gerecht ist Gott in allen Wegen, mild und freundlich in allen Seinen Schöpfungen.

Um des Glaubensstarken willen, der gestürzt ward in die Feuergluth;

Um seines Sohnes willen, der gebunden lag auf dem Opferholz und Feuer!

Um des Selten willen, der gekämpft hat mit dem Feuergeist!

Um der Schaaren willen, die Du hast geleitet in der Licht- und Feuerwolke;

Um feinetwillen, der auf zum Himmel stieg, erhöht ward zum Licht- und Feuerengel;

Um feinetwillen, der Deinen Priesterdienst verwaltet wie ein Licht- und Feuergeist;

Um des Kleinods willen, der zehn Gebote, die Du uns gegeben hast im Feuer;

Um der Hütte willen, die Du hast ged:ckt mit einer Feuerwolke;

Um des heiligen Berges willen, auf den Du Dich herabgelassen hast im Feuer;

יִקַּב מִיֶּלֶק. כָּרָם וּמִתּוֹלְעֵת.
 דָּקֵשׁ מֵאַרְבֶּה. מָגֵר מִצְלָצֵל.
 נֶפֶשׁ מִבְּהֵלָה. שׁוֹבֵעַ
 מִסְּלָעִים. עֲדָרִים | מִדְּלוֹת.
 פִּירוֹת מִשְׁדָּפוֹן. צֵאן
 מִצְמִיתוֹת. קֹצִיר מִקְלָלָה.
 רוֹב מִרְזוֹן. ^{Borb.} שְׂבוּלָת
 מִצְנָמוֹן. הוֹשַׁעְנָא. תְּבוֹאָה
 מִחֲסִיד הוֹשַׁעְנָא!

צקפס ו' לוונריס:

צדיק יי בְּכָל דְרָבּוּ | וְחֲסִיד בְּכָל
 ע"ס א"ב מַעֲשָׂיו:

לְמַעַן אֵיתָן הַנְּזִירָק בְּלֵהַב
 אֵשׁ: לְמַעַן בֵּן הַנְּעֻקָד עַל
 עֲצִים וְאֵשׁ: לְמַעַן גְּבוּר
 הַנְּאַבָּה עִם שֵׁר אֵשׁ: לְמַעַן
 דְּגָלִים נְחִירָת בְּאוֹר וְעֵגֶן
 אֵשׁ: לְמַעַן הוֹעֵלָה לְמָרוֹם
 וְנִתְעַדָּה בְּמִלְאַכֵי אֵשׁ:
 לְמַעַן וְהוּא לָךְ כְּסֻגָּן
 בְּאַרְאֵלֵי אֵשׁ: לְמַעַן וְכָד:
 דְּבָרוֹת הַנְּתוּנוֹת מֵאֵשׁ:
 לְמַעַן חֲפוּי יְרִיעוֹת עֵגֶן אֵשׁ:
 לְמַעַן טָכָם הַר יְרֵדָתָ עֲלָיו

Um der Liebe und Anhänglichkeit,
die Du in Liebe stets vergolten aus
dem Feuershimmel!

Um feinetwillen, der unter Schauern
einst gebetet, und gestillet hat das
Feuer;

Um feinetwillen, der da nahm die
Feuerpfanne, und abgewendet hat
den feurigen Zorn und Grimm;

Um feinetwillen, der geeifert hat
für Deines Namens Ehre mit einem
heiligen Feuereifer.

Um feinetwillen, der die Hände
auf zum Himmel hob, und Hagel-
stein und Feuer stelen vom Himmel;

Um feinetwillen, der mit einem
Opferlamm gesühnet hat das Volk
im Feuer;

Um feinetwillen, der in Arnons
Schauer stand, und Dich mit sich
versöhnet hat im Feuer;

Um feinetwillen, der in der Halle
hat gebetet, und vom Himmel fiel
das Altarfeuer;

Um des treuen Boten willen, der
sich auf zum Himmel schwang mit
feurigem Ross und Wagen;

Um der Heiligen willen, die ge-
opfert werden im Feuer;

Um der Tausende und Tausende von
Gottesengeln, die Daniel geschauet
hat im Feuerstrom;

Um der Gottesstadt die verwüftet
und verbrannt ward in dem Feuer
— hilf Gott!

Um der Fürsten und der Stämme
Judass, die Du durchglühen wollest
mit heiligem Feuer — hilf Gott!

Dein, Gott, ist die Größe und
die Macht, der Sieg und der Ruhm,
wie alles im Himmel und auf Erden;
Dein ist das Reich der Erhaben-
heit; Du von Jeglichem das Haupt.
„Gott wird Herr sein über die ganze

בָּאֵשׁ: לְמַעַן יִדְיוֹת אֲשֶׁר
אֶהְבֶּתָּ מִשְׁמֵי אֵשׁ: לְמַעַן
כָּמֹה עַד שְׁקַעַה הָאֵשׁ:
לְמַעַן לָקַח מִחַתַּת אֵשׁ
וְהִסִּיר חֲרוֹן אֵשׁ: לְמַעַן
מִקְנֵא קִנְיָה גְדוֹלָה בָּאֵשׁ:
לְמַעַן נָף יָדוֹ וַיִּרְדּוּ אֲבֵנֵי
אֵשׁ: לְמַעַן שָׁם טָלָה חֶלֶב
כָּלִיל אֵשׁ: לְמַעַן עָמַד
בְּגוֹרָן וְנִתְרַצָּה בָּאֵשׁ:
לְמַעַן פָּלַל בְּעִזְרָה וַיִּרַד
הָאֵשׁ: לְמַעַן צִיר עֲקָה
וְנִתְעַלָּה בְּרֶכֶב וְסוּסֵי אֵשׁ:
לְמַעַן קְדוּשִׁים וּמוֹשְׁלָכִים
בָּאֵשׁ: לְמַעַן רַבּוֹ רַבְּבָן חֹזֵן
וְנִהְרֵי אֵשׁ: ^{Verb.} לְמַעַן
שׁוֹמְמוֹת עֵירֶךְ הַשְּׂרוּפָה
בָּאֵשׁ. הוֹשַׁעְנָא: לְמַעַן
תּוֹלְדוֹת אֱלֹפֵי יְהוּדָה
תְּשִׁים כְּבִיזֹר אֵשׁ הוֹשַׁעְנָא:

צבאם ז' אומרים:

לָךְ יי הַגְּדָה וְהַגְּבִירָה וְהַתְּפָאֶרֶת
וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׂמִים
וּבְאָרְצֵי לָךְ יי הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשֵׂא
לְכָל וְלָרֵאשׁ: וְהָיָה יי לְמַלְךְ עַל

Welt, an dem Tage ist Gott der einige, und einig ist sein Name!" Und in Deiner Gotteslehre steht geschrieben: „Höre Israel, Gott, unser Herr, ist ein einiger einziger Gott!“ Gelobt sei Sein Name, Sein Reich und Seine Herrlichkeit in Ewigkeit!

כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרַתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר.
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
כְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעַד:

אָנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא.

כְּהוֹשִׁיעַת אֱלִים בְּלוֹד עַמְּךָ. בְּצֵאתְךָ לְיַשֵּׁעַ עַמְּךָ. בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:
כְּהוֹשִׁיעַת גּוֹי וְאֱלֹהִים. דְּרוּשִׁים לְיַשֵּׁעַ אֱלֹהִים. בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:
כְּהוֹשִׁיעַת הַמּוֹן צְבָאוֹת. וְעַמָּם | מְלֹאכֵי צְבָאוֹת. בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:
כְּהוֹשִׁיעַת זַבִּים | מִבֵּית עֲבָדִים. חַנוּן בְּיָדָם | מִעַבְדִּים:

בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:

כְּהוֹשִׁיעַת טְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים. יִקְרָךְ עַמָּם מִעַבְדִּים.

בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:

כְּהוֹשִׁיעַת כְּנָה מְשׁוֹרְרַת וַיּוֹשִׁיעַ. לְגוֹחָה מְצַיֶּנֶת וַיּוֹשִׁיעַ.

בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:

כְּהוֹשִׁיעַת מֵאֲמַר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. נְקוּב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם.

כְּהוֹשִׁיעַת סוּבְבֵי מִזְבַּח. עוֹמְסֵי עֲרֻבָה לְהַקְיָה מִזְבַּח. בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:

כְּהוֹשִׁיעַת פְּלֵאֵי אֲרוֹן כְּהוֹפֵשֵׁעַ. צֵעַר פְּלִשְׁתַּת בְּחֲרוֹן אַף נִוֹשֵׁעַ.

בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:

כְּהוֹשִׁיעַת קְהֵלוֹת בְּכֻלָּה שְׁלַחְתָּ. רַחוּם לְמַעַנְס שְׁלַחְתָּ.

בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:

כְּהוֹשִׁיעַת שְׁבוֹת שְׁבִטֵי יַעֲקֹב. תָּשׁוּב וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֱהֲלֵי יַעֲקֹב.

וְהוֹשִׁיעָה נָא:

(כְּהוֹשִׁיעַת שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת. וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת. אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא:)

אָנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא.

In den meisten Gemeinden wird תתננו nicht gesagt.

תתננו לַשֵּׁם וְלַתְהִלָּה. תְּשִׁיתֵנוּ אֵל הַחֻבֵּל וְאֵל הַנִּחְלָה. תְּרוֹמְמֵנוּ לְמַעַלָּה
לְמַעַלָּה. תְּקוּמְמֵנוּ לְכָרֶם סִגְלָה. תְּצִיבוּנוּ בְּעֵץ עַל פְּלִגֵי מַיִם שְׁתוּלָה: תְּפַדְּנוּ

להושענא רבה

מִכָּל נִגַע וּמַחֲלָה: תַּעֲטֹרְנוּ בְּאַהֲבָה כְּלוּלָהּ. תִּשְׁמַחְנוּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה. תִּגְדְּלוּנוּ
 עַל מֵי מְנוּחֹת וְ סֵלָה. תִּמְלֹאנוּ חֶכְמָה וְשִׂכְלָה. תִּלְבִּישׁנוּ עֹז וְגִדְלָה. תִּכְתִּירנוּ
 בְּכֶתֶר כְּלוּלָהּ. תִּישְׁרְנוּ בְּאוֹרַח סְלוּלָהּ. תִּשְׁעֵנוּ בְּיֹשֶׁר מְסִלָּה. תִּחַנְנוּ בְּרַחֲמִים
 וּבְחַמְלָה. תִּזְכִּירנוּ בְּמֵי זֶאת עוֹלָהּ. תוֹשִׁיעֵנוּ בְּיַד הַגְּדוּלָהּ. תִּהְדָּרנוּ בְּזֵיו
 הַמוּלָהּ. תִּדְבִּיקנוּ בְּאוֹר חַתוּלָהּ. תִּגְיֵעֵנוּ לְקֶץ הַגְּאֻלָּהּ. תִּבְיָאנוּ לְבֵיתךָ בְּרִנָּה
 וְצִהְלָהּ. תִּאדָּרנוּ בְּיֵשַׁע וּגְיֻלָּהּ. תִּאמְצֵנוּ בְּרוּחַ וְהִצֵּלָהּ. תִּלְבַּכְנוּ בְּבִנְיָן עֵירךָ
 כְּבַתְחִלָּה. תַּעֲזָרנוּ עַל כָּל אוֹם לְתַהַלָּהּ. תִּזְכִּירנוּ בְּשִׁשׁוֹן וּגְיֻלָּהּ. תִּרְבִּיצֵנוּ
 בְּמַרְעָה שָׁמַן לְהַצְהִילָהּ. הוֹשִׁיעֵנָּה. תִּחַנְקֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. הוֹשִׁיעֵנָּה:

אנא Hilf uns, o Herr!

אנא הוֹשִׁיעָה נָא: Borb u. Gemeinde

אנא Vernimm o Herr! das
 Gebet derer, die nach Deiner
 Hülfe sich sehnen, die mit der
 Bachweide in der Hand Dich
 verehren, und stehe uns bei.

Erlöse, o Herr, den Stamm,
 den Du gepflanzt, vernichte
 (Dumah) den Feind, und stehe
 uns bei.

Schaue, o Herr, auf den
 Bund, den Du gegründet, wenn

ע"פ א"ב
 אָנָּה אֶזְוֶן חַיִּים תִּאֲבִי יִשְׁעֶךָ.
 בְּעַרְבֵי נַחַל | לְשַׁעֲשַׁעֶךָ.
 וְהוֹשִׁיעָה נָּא:
 אָנָּה גְּאוּל כְּנַת נִמְעֶךָ.
 הַיּוֹמָה בְּטִאֲמָרְךָ:
 וְהוֹשִׁיעָה נָּא:
 אָנָּה הַבֵּט לְבָרִית טִבְעֶךָ.*

(* כַּשֵּׁם צְרִית עֵילֵם לוֹמְרִים כֹּלן סוֹמוֹן זֵם נִפְתִּיחַת לְכוֹן סְקוּדַס.
 זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת
 בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאֲנִי אֶזְכֹּר:
 זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וְעִקְדַת יִצְחָק. וְהָשִׁב שְׁבוֹת אֱהִלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 לְמַעַן שְׁמֶךָ: אוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינְךָ אֲבִינִי. לְמֵי הַחֹתֶמֶת הַכָּרֶן-נָא כִּי אִם בְּכַשְׁרֵנוּ.
 כְּרַת בְּרִית תּוֹחַלְתָּנוּ. זְכוֹר וְאַל-תִּפְרַר בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ. וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל-שְׂאֵרֵית
 יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: רַחֲמֶיךָ זְכוֹר לְהַלְבֵּן בְּשֵׁלֶג אָדָם. הַבֵּט לְבָרִית
 בְּנִיךָ גַּא תִּפְדֶּם. קוֹל יַעֲקֹב אִישׁ תָּם הַקּוֹדֵם. זְכוֹר עֲדָתְךָ קְנִיַת קָדֶם: וְהִשָּׁב.
 טַפֵּי אֲהַבִּיךָ עַד בֵּינְךָ וּבֵין יְדִידֶיךָ. גַּא הָדָם לְאוֹת לְמִשְׁמַרְתָּ לַעֲבָדֶיךָ. חֲזֹק
 הַיָּדַי הַדְּמִים שִׁפְכוּ דְמֵי חֲסִידֶיךָ. זְכוֹר | רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסָדֶיךָ: וְשׁוּב. הַיָּדַי הַדְּמִים
 הַיּוֹן הַיְנָנוּ. הָשִׁב שְׁבַעֲתִים אֶל-חֵיק מְעִינִי. חָנֹם נִמְכַרְנוּ וְלֹא בְּכֶסֶף פָּדָנוּ. זָקַף
 מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַם לְעִינֵינוּ. וְהָשִׁב שְׁבוֹת אֱהִלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

Du die im Finstern Irrenden zu Grunde richtest und stehe uns bei.

Gedenke, o Herr! des Urvaters (Abraham) der Dich erkannte, dem Du Deine Gnade bezeugtest, und stehe uns bei.

Laß, o Herr, wenn Du Deinen Frommen Deine Wunderthaten zeigst, es anerkannt werden, daß es Deine Wunderthaten sind, und stehe uns bei!

Verleihe uns, Allmächtiger! das Heil, wie Du es unsern Voreltern zugeschworen hast, und stehe uns bei.

Erfülle, o Herr, die Bitten Deines Volkes, das Dich erflehet, wie jener auf Moriah (Isaak) Gebundene Dich erflehet und stehe uns bei.

Laß empor wachsen, o Herr, Deine Pflanzungen (Israel), wenn Du die Tyrannen beugest, und stehe uns bei.

Deffne uns, o Herr, Deine Regenvorräthe, laß Wüsteneien fruchtbar werden und stehe uns bei.

Laß Dich, o Herr! wiederfinden von denen, die Dich anrufen, leite sie auf guter Weide und stehe uns bei.

Erhebe, o Herr, Deine Thore aus seinen Trümmern, und

וּמַחְשָׁבֵי אֶרֶץ בְּהַטְבְּעָךָ.
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה זְכוֹר לָנוּ אָב יִדְעָךָ.
חֶסֶדְךָ לָמוֹ בְּהוֹדִיעֶךָ.
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה טְהוֹרֵי לֵב בְּהַפְּלִיאֶךָ.
יִוֹדַע כִּי הוּא פְּלִאָךָ:
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה כְּבִיר כַּחַתֵּן לָנוּ יִשְׁעָךָ.
לְאַבוֹתֵינוּ בְּהַשְׁבְּעָךָ.
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה מֵלֵא מְשָׁלוֹת עַם
מְשׁוֹעָךָ. נִעְקֹד כָּמוֹ בְּהַר
מֵר שׁוֹעָךָ. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה סֹגֵב אֶשְׁלִי נִטְעָךָ.
עֲרִיצִים בְּהַנִּיעֶךָ.
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה פֶּתַח לָנוּ אוֹצְרוֹת
רַבָּעַךָ צִיָּה מֵהֶם בְּהַרְבֵּעֶךָ.
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה קוֹרְאֶיךָ בְּרוֹעֵעֶךָ.
רַעַם בְּטוֹב מְרַעֶךָ.
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה שְׁעָרֶיךָ תַעֲלֶה מִמִּשְׁיָאָךָ.

erscheine wieder in jener Waffen-
burg (Zion) und stehe uns bei.

אנא Hilf uns, o Ewiger,
und stehe uns bei.

אל Allmächtiger! wir irren
umher, wie verlorne Schafe,
laß unsere Namen aus Deinem
Buche nicht schwinden, hilf uns,
und stehe uns bei.

Allmächtiger! nimm Dich der
Heerde an, die zur Schlacht-
bank bestimmt ist, die Deinet-
wegen verfolgt und geschlachtet
werden, hilf uns, und stehe
uns bei.

Allmächtiger! Wir sind ja
Deine Heerde, Schafe Deiner
Weide, Deine Geschöpfe, Deine
Geliebten, hilf uns und stehe
uns bei.

Allmächtiger! vernimm das
Flehen der Bedrängten zur
Gnadenzeit, hilf u. s. w.

Allmächtiger! Wir heben un-
sere Augen zu Dir empor, laß
unsere Feinde schwinden, hilf
u. s. w.

Allmächtiger! laß die, so Dir
zu Ehren Wasser gießen, aus
den Quellen des Heils schöpfen,
hilf u. s. w.

Allmächtiger! laß nach Zion
den Erlöser hinauf ziehen, die

להושענא רבה

תל תלפיות בהשיאך.

והושיעה נא:

אנא אל נא הושענא

Borbeter
u. Gem.

והושיעה נא:

מיוסד ע"ס תשר"ק.

אל נא תעינו כשה אובר.

שמנו מספרך אל תאבד.

הושענא והושיעה נא:

אל נא רעה את צאן

ההרנה. קצופה ועליך

הרוגה.

הושענא והושיעה נא:

אל נא צאנך וצאן מרעיתך.

פעלתך ורעיתך.

הושענא והושיעה נא:

אל נא עניי הצאן שיוחם

ענה בעת רצון.

הושענא והושיעה נא:

אל נא נושאי לך עין.

מתקוממך יהיו כאין.

הושענא והושיעה נא:

אל נא למנסכי לך מים.

בממעניי הושיעה ישאבון

מים. הושענא והושיעה נא:

אל נא יעלו לציון מושיעים.

Dir anhangen in Deinem Namen geholfen werde, hilf u. s. w.

Allmächtiger! stürze zürnend jene Treulosen, deren Kleider mit Blut besleckt sind, hilf u. s. w.

Allmächtiger! Bedenke derer, die Du als Eigenthum Dir angeeignet, hilf u. s. w.

Allmächtiger! wende Dich aus Deinen Himmeln zu dem Gebete derer, die Dich suchen, die Weidenzweige in ihrer Hand, hilf u. s. w.

Allmächtiger! kröne mit Deinem Segen dieses Jahr; wende Dich zu unseren Gebeten, unserem Flehen, hilf u. s. w.

אנא Hilf uns Allmächtiger, stehe uns bei, Du, unser Vater!

למען Um jenes Frommen (Noah) seines Zeitalters, der durch seine vielen Tugenden gerettet wurde, welcher der Sündfluth entkam, die alles überschwemmte, um seinetwillen hilf auch einer unerschütterlichen Nation, und stehe uns bei, Du, unser Vater.

Seinetwillen (Abraham) der vollkommen war in allen seinen Handlungen, der geprüft wurde durch zehn Versuchungen der

שְׁפוּ לִים בְּךָ וּבְשִׁמְךָ
נוֹשְׁעִים. הוֹשִׁיעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֵל נָא חַמוּץ בְּגָדִים. וְעוֹם
לְנֹעַר כָּל בּוֹגְדִים.

הוֹשִׁיעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֵל נָא וְזָכוֹר תְּזָכוֹר.
הַנְּכוּרֵי בְּלִתְךָ וְזָכוֹר.

הוֹשִׁיעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֵל נָא הוֹרְשִׁיךָ בְּעַנְפֵי
עַרְבוֹת. גְּעִים שְׁעָה
מֵעַרְבוֹת.

הוֹשִׁיעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֵל נָא בְּרַךְ בְּעִשׂוֹר שָׁנָה.
אֲמָרֵי בְּפִלּוּלֵי שְׁעָה נָא.

הוֹשִׁיעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה אֵל נָא הוֹשִׁיעֲנָא

Borheter
u. Gem.

וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

ע"ס תשר"ק גדלת וע"ס א"ב נסוגר:

לְמַעַן תָּמִים בְּדוֹרוֹתָיו.
הַנִּמְלָט בְּרַב צַדְקוֹתָיו.
מִצַּד מִשְׁטָף בְּבוֹא מַבּוּל
מַיִם. לְאוֹם אֲנִי חוֹמָה.

הוֹשִׁיעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן שָׁלֵם בְּכָל מַעֲשָׂיִם.
הַמְּנַסָּה בְּעִשְׂרָה נְסִיִּם.

sich den Engeln so gastfreundlich gezeigt, feinetwegen hilf einer Nation, die so ist lauter wie die Sonne, stehe u. s. w.

Um jenes zarten Einzigen (Isaak) willen, jene herrliche Frucht des hundertjährigen Greises, der da sprach: wo ist das Lamm zum Brandopfer? dem seine Diener angezeigt, wir haben Wasser gefunden, hilf auch den Verbannten und Vertriebenen, stehe u. s. w.

Um feinetwillen (Jakob), der sich bestrebte den väterlichen Segen zu empfangen, der trotz des Hasses auf Dich allein nur hoffte, hilf einer Nation, die Du einst der Palme vergleichst, stehe u. s. w.

Jenes Gerechten (Aaron) willen, der Dir als Priester diente, wie ein Bräutigam im priesterlichen Gewande, der beim Haderwasser geprüft befunden, hilf dem trefflichen Berge, (darauf der Tempel stand.) stehe u. s. w.

Um dessentwillen, der den Vorzug erhielt, der Fürst unter den Brüdern zu heißen, des Jehuda willen, der auch hervorragte unter den Brüdern, dessen Fahne unter den vieren berühmt war, hilf uns um Deinetwillen, wenn auch nicht unfertwegen, stehe u. s. w.

להושענא רבה

כָּשֶׁר מִלְּאֲכִים נָם יִקַּח נָא
מֵעֵט מַיִם. לְבָרָה כַּחֲמָה.

הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

לְמַעַן רַךְ וַיַּחֲדֵד נַחֲנֵט
לְמֵאֲתָה. זַעַק אֵינָה הַשָּׂדֶה
לְעוֹלָה. בְּשִׁזְיוֹ עַבְדֵּי
מִצְאָנִי מַיִם. לְגוֹלָה וְסוּרָה.

הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

לְמַעַן קָדַם שְׂאֵת בְּרַכָּה.
דְּנִשְׁטַם וּלְשִׁמְךָ חֶכְרָה.
מֵיחַם בְּמַקְלוֹת בְּשִׁקְתוֹת
הַמַּיִם. לְדַמְתָּה לְתַמָּר.

הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

לְמַעַן צָדַק הַיּוֹרֵת לָךְ
לְכַהֵן. כַּחֲתָן פָּאָר יִבְהֵן.
מִנְסָה בְּמַסָּה בְּמֵי מְרִיבַת
מַיִם. לְהִהָרֵר הַטּוֹב.

הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

לְמַעַן פּוֹאָר הַיּוֹרֵת גְּבִיר
לְאַחֵיו. יְהוּדָה אֲשֶׁר גְּבִיר
בְּאַחֵיו. מִסְפָּר רֹבַע מְדֵלֵיו
יֵזֵל מַיִם. לֹא לָנוּ כִּי אִם
לְמַעַנְךָ.

הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

Um des Bescheidensten und Getreuen (Moses) willen, um dessen Tugenden wir mit Man gespeist wurden, der uns zum Erlöser aus dem Wasser gezogen wurde, hilf der Nation, die zu Dir den Blick emporhebt, stehe u. s. w.

Um jenes (Aaron) willen, den Du den Engeln gleichgestellt, der mit Urim und Tumim bekleidet wurde, dem geboten ward in das Heiligthum, gereinigt und geheiligt einzutreten, hilf einer Nation, die liebevoll nach Dir sich sehnt, stehe u. s. w.

Um jener Prophetin (Mirjam) willen, die den Reigen begann, auf die alle sehnsüchtig schaueten, nach deren Schritte jener Wasserbrunnen sich willfährig zeigte, hilf einer Nation deren Wohnungen einst so gerühmt waren stehe u. s. w.

Um jenes Dieners (Josua) willen, der aus Deinem Zelte nicht wich, auf dem der Geist der Heiligkeit ruhete, bei dessen Uebergang über den Jordan, das Wasser sich theilte, hilf der einst so schönen und lautern Nation, stehe u. s. w.

Seinetwillen (Gideon) der da lehrte auf gute Zeichen zu merken, der rief: wo sind die

לְמַעַן עֲנֵנוּ מִכָּל וּנְאֻמָּן.
אֲשֶׁר בְּצַדְקוֹ כָּלְכַל הַמָּן.
מִשׁוֹךְ קְנוֹאֵל וּמִשׁוֹי מַמִּים.
קְוֹאת הַנְּשַׁקְפָה.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה:

לְמַעַן שִׁמְתוּ בְּמַלְאֲכֵי
מְרוֹמִים. הַלּוֹבֵשׁ אוֹרִים
וְתַמִּים. מְצִיָּה לְבוֹא
בְּמִקְדָּשׁ בְּקִדּוֹשׁ יָדִים
וְרַגְלִים וְרַחֲצַת מַיִם.
לְחֹזֶלֶת אֶהְבָּה.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה:

לְמַעַן | נְבִיאָה מְחֹזֶלֶת
מַחְנִיִּים. לְכַמִּיהִי לֵב הַיֹּשֶׁמָּה
עֵינַיִם. לְרַגְלָהּ רָצָה עֵלוֹת
וְרָדְתָּ בְּאֵר מַיִם. לְטוֹבוֹ
אוֹהֲלָיו.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה:

לְמַעַן מְשַׁרְתָּ לֹא מִשׁ
מֵאוֹהֶל. וְרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ עָלָיו
אֶהֱלֵךְ. בְּעֵבְרוֹ בִּירְדֵן נִבְרָתוֹ
הַמַּיִם. לְיִפָּה וּבָרָה.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה:

לְמַעַן לָמַד רְאוֹת לְטוֹבָה
אוֹת. זַעַק אֵינָה נִפְלְאוֹת.

Wunder ? dem Thau aus todter
Wolle reichlich floß, hilf der
Braut des Libanon, (Israel)
siehe u. s. w.

Um jener Herrlichen willen,
die Deine Kriege führten, in
deren Hände Du den Sieg
gegeben, um jener Bessern aus
der Nation willen, hilf denen,
die von Dir nicht abgefallen
sind, siehe uns bei.

Um jenes Einzigen (Simson)
willen, der seine Feinde nieder-
trat, der sich von Jugend auf
der Enthalttsamkeit weihete, dem
Du so wunderbar Wasser zu-
führtest, um Deines heiligen
Namens willen siehe u. s. w.

Um jenes Frommen (Samuel)
wegen, der im Guten sich be-
stärkte, die Gemeinde vom Un-
recht abhielt, der das Volk
lehrte von Sünden zurückkehren,
hilf der sonst in Jerusalem so
gepriesenen Nation, siehe u. s. w.

Um jenes Sängers (David)
willen, der vor der heiligen
Lade singend tanzte, der heilige
Lieder für alle Instrumente
setzte, der darnach verlangte, wie

להושענא רבה

מִצָּה טַל מִגֹּזֵה מְלֵא הַסֶּפֶל
מִיָּם. לְכַלֵּת לְבָנוֹן.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה:

לְמַעַן כְּלוּלִי עֲשׂוֹת
מִלְחָמָתְךָ. אֲשֶׁר בְּיָדֶם
תָּתֵהּ יִשׁוּעָתְךָ. צְרוּפֵי
מַגְוֵי בִלְקָקָם בְּיָדֶם וּמִיָּם.
לְלוֹא בְגָדוּ בְךָ.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה:

לְמַעַן יַחִיד צוֹרְרִים דָּשׁ.
אֲשֶׁר מָרְחָם לְנֹזֵר הוֹקֵדֵשׁ.
מִמְכַתֵּשׁ לְחַי הַבְּקֵעַת לוֹ
מִיָּם. לְמַעַן שֵׁם קִדְשְׁךָ.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה:

לְמַעַן טִיב הוֹלֵךְ וְגִדְל.
מִעַקְשׂוֹת לֵב עֲדָה חַיִּל.
בְּשׁוּב עִם אֲמַחֲטָא צוֹ
שָׂאֵב מִיָּם. לְנֵאֻמָּה
כִּירוּשָׁלַיִם.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה:

לְמַעַן חִיךְ מְבַרְכֵר בְּשִׁיר
הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה בְּכָל כְּלֵי
שִׁיר מְנַסֵּךְ לְפָנָיו כְּתָאֵב

man nach Wasser dürstet, hilf
Deinem ehedem so geliebten
Volke, stehe u. s. w.

Um jenes Lautern (Elihu)
willen, der im Sturme sich
aufwärts schwang, der für Gott
eiferte, seinen Zorn zu besänf-
tigen wußte, durch dessen Gebet
zehrend Feuer vom Himmel
fiel; hilf einer sonst so wohl-
gefälligen Nation, stehe u. s. w.

Um jenes (Elisha) willen,
der seinem Lehrer so treu ge-
dient, auf dem der Geist seines
Lehrers zwiefach ruhte, vor
dessen Thier sich die Zisternen
mit Wasser füllten, hilf denen
die rufen: wer gleicht Dir?
stehe u. s. w.

Um jenes Frommen (Chiskiah)
willen, der sich bestrebte Deinen
Willen zu vollziehen, der Dein
Volk zur Rückkehr vermahn-
te, dem Gotteslästerer (Sanherib)
zuvorkam, und die Wasserquellen
verstopfte, hilf der Stadt Zion,
sonst die Krone der Schönheit,
stehe u. s. w.

Um derer willen, die in der
Gefangenschaft Dich suchten,
denen Du Deine Geheimnisse
offenbartest, hilf denen, die in
der Noth Dich anrufen, stehe
u. s. w.

שְׁתוֹת מַיִם. לְשִׁמוּ בְךָ
סְבָרָם.

הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן זָךְ עֲלֶה בְּסַעְרָה.
הַמְקַנָּא וּמְשִׁיב עֲבָרָה.
לְפַלּוֹלוֹ יְרֵדָה אֵשׁ וְלַחֲכָה
עֶפְרוֹ וּמַיִם. לְעֵינַיָּה בְּרִיכוֹת:
הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

לְמַעַן וְשִׁרְתָּ בְּאֵמֶת
לְרַבּוֹ. פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחוֹ
נִצָּצַל בּוֹ. בְּקַחְתּוֹ מִנַּיִן
נִתְּמַלְאוּ גְבוּיִם מַיִם. לְצַפּוֹ
מִי כַמוֹד.

הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן הִרְהִיר עֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ. הַמְבָרִיז תְּשׁוּבָה
לְצִאֲנֶךָ. אִזּוּ בָבוֹא מְחִירָה
סָתַם עֵינֹת מַיִם. לְצִיּוֹן
מִכָּלֵל יוֹפִי.

הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן הִרְשׁוּךָ בְּתוֹךְ
הַגּוֹלָה. וְסוּדְךָ לָמוּ נִגְלָה.
בְּלִי לְהִתְנַאֵל דְּרֵשׁוּ זְרַעוֹנִים
וּמַיִם. לְקוֹרְאֶיךָ בְּצָר.
הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

Um jenes (Esra) willen, der in der Weisheit und Vernunft so viele Fertigkeit besaß, der der als Schriftgelehrter den Glauben verbreitete, der uns gute Lehren wie ergiebige Quellen zufließen ließ, hilf dem einst so volkreichen (Jerusalem) stehe u. s. w.

Um derentwillen, die sich heute Dir mit ganzem Herzen nähern, die ungetheilten Herzens ihr Gebet vor Dir ausschütten, die um die Kraft des Regens Dich bitten, hilf denen, die am Meere Dir lobfangen, stehe u. s. w.

Um derentwillen, die da rufen: Dein Ruhm zeigt sich erhaben, die Dein Erbe und Volk sind, die nach Deiner Hülfe schmachten, wie trockener Boden nach Wasser lechzet, hilf denen, für die Du einst einen Ruheort erwähltest, stehe uns bei Du unser Vater!

לְמַעַן נִמְרַח חֲכָמָה וּבִינָה.
סוֹפֵר מְהִיר מִפֶּלֶשׁ אֲמִנָּה.
מִחֲכַמְנוּ אֲמָרִים דְּמִשׁוּלִים
בְּרַחֲבֵי מַיִם. לְרַבְתִּי עִם.
הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

לְמַעַן בָּאֵי קָדְ דְּהַיּוּם
בְּכָל לֵב. שׁוֹפְכִים לְךָ שִׁיחַ
בְּלֵא לֵב וְלֵב. שׁוֹאֲלִים ו
מִמֶּד עוֹז מִטְרוֹת מַיִם.
לְשׁוֹרְרוֹ בַיָּם.

הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

לְמַעַן אֲזַמְרִי יִגְדֵל שְׁמֶךָ.
וְהֵם נִחַלְתֶּךָ וְעַמֶּךָ. צִמְאִים
לְיִשְׁעֶךָ כְּאֶרֶץ עֵיפָה לַמַּיִם.
לְתַרְתֶּךָ לְמוֹ מְנוּחָה.

הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

הוֹשִׁיעָנָא אֵל נָא. אָנָּה הוֹשִׁיעָה נָא: Borbeter
u. Gem.

הוֹשִׁיעָנָא. סֶלַח נָא. וְהִצְלִיחָה Borbeter
u. Gem.

נָא. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מְעִזָּנוּ:

Hier gibt man den ליל-weg und nimmt die הושענא in die Hand.

תענה מיוסד ע"ס א"ב.
Erhöre die Getreuen,
die ihr Herz wie Wasser
vor Dir ausschütten, um
derentwillen, die durch Feuer

תַּעֲנֵה אֲמוּנִים שׁוֹפְכִים
לְךָ לֵב כַּמַּיִם.
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

und Wasser untkamen; Um des Gastfreundlichen (Abraham) willen, der befahl: holet herbei ein wenig Wasser! hilf uns Gott unsere Zuflucht.

Erhöre die Schaaren, deren Vorfahren einst durchs Meer gezogen, um dessentwillen, der am Thore des Himmels (am Moria) gebunden wurde der überall Wasser gefunden, hilf uns Gott unsere Zuversicht.

Erhöre die Frommen, die Dich bitten um Wasser, um dessentwillen (Jakob) der Stäbe am Wasser schälte, der einen Stein wegwälzte vom Wasserbrunnen; hilf uns Gott, unsere Zuversicht.

Erhöre die Geliebten, die das Gesetz erhielten, das dem Wasser gleicht, um derentwillen, die darnach suchen für sich und ihre Nachkommen Wasser zu erhalten! hilf uns, Gott unsere Zuversicht.

לְמַעַן בָּאִי בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם.

וְהִי לִיחָה נָא:

גִּזְרַת יִקַּח נָא מֵעַט מַיִם.

וְהוֹשִׁיעַנִי אֵל מְעֻזָּנוּ:

תַּעֲנֵה דַגְדִּים גְּזוּזֵי זְרֵי מַיִם.

וְהוֹשִׁיעָה נָא:

לְמַעַן הִנְעִקְדוּ בְּשַׁעַר

הַשָּׁמַיִם וְהִצְלִיחָה נָא:

וְשָׁב וְחָפַר בְּאֲרוֹת מַיִם.

וְהוֹשִׁיעַנִי אֵל מְעֻזָּנוּ:

תַּעֲנֵה זָכִים חוֹנִים עָלַי מַיִם.

וְהוֹשִׁיעָה נָא:

לְמַעַן הִלַּק מִבְּצֵל מִקְלוֹת

בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם.

וְהִצְלִיחָה נָא:

טָעַז וּגְלַ אֲבָן מִבְּאֵר מַיִם.

וְהוֹשִׁיעַנִי אֵל מְעֻזָּנוּ:

תַּעֲנֵה יְדֵי דִים נוֹחֲלֵי דַת

מְשׁוֹלֵת מַיִם.

וְהוֹשִׁיעָה נָא:

לְמַעַן כָּרוּ בְּמִשְׁעָנוֹתָם וּ

מַיִם וְהִצְלִיחָה נָא:

לְהַכִּיז לָמוֹ וּלְצַאֲצְאֵימוֹ

מַיִם וְהוֹשִׁיעַנִי אֵל מְעֻזָּנוּ:

Erhöre die, welche zu Dir flehen, gleich jenen in der Wüste um Wasser, des Getreuen (Moses) Deines Hauses willen, der das Volk mit Wasser versehen den Felsen schlug, daß Wasser von ihm geflossen; hilf uns, Gott unsere Zuversicht.

Erhöre die, welche einst Dir beim Wasserbrunnen Wechselgesang angestimmt, um dessentwillen (Moses) der beim Haderwasser versucht wurde, da die Durstenden nach Wasser verlangten; hilf uns Gott unsere Zuflucht.

Erhöre die Heiligen, die Dir zu Ehren Wasser gießen, wegen des vorzüglichsten der heiligen Sänger, der, als er nach Wasser durstete (siehe Samuelis 2. K. 23.) die Enthaltfamkeit besaß, und es Dir zu Ehren ausgegossen; hilf uns, Gott unsere Zuversicht.

Erhöre die, welche mit den vier Pflanzenarten in ihren Händen, Dich um Wasser bitten, um jener Quelle Deiner Wassenburg (Zion) öffne die Erde und laß die Himmel Wasser triefen, und hilf uns, Gott unsere Zuversicht.

להושענא רבה

תַּעֲנֶה מִתְחַנְנִים כְּבִישִׁמוֹן
עָלֵי מַיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

לְמַעַן נִאֲמֵן בֵּית מִסְפִּיק
לָעַם וּמַיִם. וְהַצְלִיחָה נָא:

סָלַע הָרֶךְ וַיִּזְוֹבוּ מַיִם.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעֻזָּנוּ:

תַּעֲנֶה עֹזְנִים עָלֵי בְּאֵר מַיִם.

וְהוֹשִׁיעָה נָא:

לְמַעַן פִּקֵּד בְּמִי מְרִיבֵת
מַיִם. וְהַצְלִיחָה נָא:

צִמְאִים לְהַשְׁקוֹת מַיִם.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעֻזָּנוּ:

תַּעֲנֶה קְדוֹשִׁים מְנַסְכִּים לָךְ
מַיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

לְמַעַן רֵאשׁ מְשׁוֹרְרִים כִּתְּאֵב
שְׁתוֹת מַיִם. וְהַצְלִיחָה נָא:

שָׁב וְנִסַּךְ לָךְ מַיִם.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעֻזָּנוּ:

תַּעֲנֶה שׁוֹאֲלִים בְּרַבּוּעַ
אֲשֵׁלֵי מַיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

לְמַעַן תֵּל תִּלְפִּיזוֹת מוֹצֵא
מַיִם. וְהַצְלִיחָה נָא:

תִּפְתַּח אֶרֶץ וְתִרְעִיף שָׁמַיִם.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעֻזָּנוּ:

וּמַחֵל עֲוֹנֵם. וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

Borbeter
u. Gem.

ע"ס א"ב

אֲזַכְּרֶנּוּ כִּי עָבָדִים אָל יָד
 אֲדֹנָיִם. בְּאֵנוּ לְפָנֶיךָ
 גְּדֹנָיִם.

Wie Knechte, deren Blicke stets nach der Gewalt ihrer Gebieter gerichtet sind, also treten wir vor Dich zu Gericht; aller Herren Herr! die Übermüthigen erregen Feindseligkeiten unter uns, treten uns, wollen uns beherrschen als Herren neben Dir, so hilf uns Gott unseres Heils.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 גְּאָרָה אֲדֹנָי הָאֲדֹנָיִם.
 נִתְגַּדְּרוּ בְנֵי מַדְנָיִם. דִּישׁוֹנוּ
 וּבְעֵלוֹנוּ זִוְלָתְךָ אֲדֹנָיִם.

Wir nähern uns Dir heute im Gebete, flehen zu Dir, Allgnädiger, Allbarmherziger! verkünden laut Deine Wunderthaten, so hilf uns, Gott unseres Heils! Laß die Erde nicht vertrocknen jenes Land wo Milch und Honig fließt, zeitige ihre Früchte durch Regengüsse, und hilf uns Gott unseres Heils.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 הֵן גִּישְׁנוּ הַיּוֹם בְּתַחֲנוּן.
 עֲדִיךָ רַחוּם וְחַנוּן. וְסַפְּרָנוּ
 נִפְלְאוֹתֶיךָ בְּשָׁנוּן.

Setze uns wieder ein in jenes gesegnete Land, durch jene Fürsten. (siehe Micha K. 5. V. 4.) Allgerechter, Gott der Treue, hilf uns Gott unseres Heils.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ. גָּא
 אֵל תִּיבֶשׁ. חֲשֵׁרַת מַיִם
 בְּאֶבְיָהָ תַחֲבֶשׁ:

Du hast ein Bündniß gemacht mit der Erde, daß,

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 טַעֲנוּ בְּשִׁמְנָה. בְּיַד
 שְׁבָעָה וּשְׁמוֹנָה. יִשְׂרָאֵל צְדִיק
 אֵל אֲמוֹנָה.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 כִּרְתָּ בְרִית לְאֶרֶץ. עוֹד

So lange die Erde stehen wird, kein Zufall sie vernichte, so hilf uns Gott unseres Heils.

Wir bitten Dich um Wasser, das alles gedeihe wie Bachweide am Wasser; Gedanke uns das Gießen des Wassers. Hilf u. s. w.

Die bei ihrem Gebete Pflanzen in ihren Händen tragen, erhöere die Stimme ihres Flehens, hilf uns u. s. w.

Der Du alles Heil bewirkst, wende Dich gnädig zu ihren Gebeten, sprich sie frei, Gott des Heils. Hilf u. s. w.

Erhöere ihre laute Bitten, öffne die Erde, laß Heil ersprießen, Du bist unendlich in Deiner Hülfe, hast kein Gefallen an Ungerechtigkeit, hilf, u. s. w.

Öffne die Thore des Himmels, öffne uns die Thore Deiner wohlthätigen Schätze, hilf uns, daß allem Streit ein Ende werde, stehe uns bei Gott unseres Heils.

קיל Eine Stimme verkündets, verkündets und verheißet:

להושענא רבה

כָּל יְמֵי הָאָרֶץ. לְבַלְתִּי
פָּרֵץ בָּהּ פָּרֵץ.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

מִתַּחֲנָנִים עָרִי מַיִם.

בְּעָרְבִים עַל יְבֵלֵי מַיִם. נָא
זְכוּר לָנוּ נְסִיךְ הַמַּיִם.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

שִׂיחִים בְּדַרְךְ מַטְעָתָם.

עֹמְסִים בְּשׁוֹעָתָם. עֲנֵם
בְּקִיל פְּגִיעָתָם.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

פֹּזַעַל יְשׁוּעוֹת. פְּנֵה

לְפָלֹקֶם שְׁעוֹת. צְדָקָם אֵל
לְמוֹשְׁעוֹת.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

קוֹל רִגְשָׁם תִּישַׁע. תִּפְתַּח

אָרֶץ וַיִּפְרוּ יִשְׁעוֹ. רַב
לְהוֹשִׁיעַ וְלֹא חָפִץ רָשָׁע.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם פִּתַּח.

וְאוֹצְרֵךְ הַטּוֹב לָנוּ תִפְתַּח.

תוֹשִׁיעֵנו וְרִיב אֵל תִּמְתַּח.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר

וְאוֹמֵר:

Borbeter
u. Gem.

אומץ Deine bewährte Hilfe, sie trifft ein; Stimme meines Freundes, sieh', Er kömmt, wie Er's verkündet und verheißt.

Er kömmt mit myriaden Schaaren, stellt auf den Ölberg sich, wie Er's verkündet und verheißt.

Er nahet, stößt in die Posaune, unter Ihm theilt sich der Berg, wie verkündet und verheißt.

Er kündet sich an, strahlt hervor, erscheint, des Berges Hälfte weicht gegen Morgen, wie verkündet und verheißt.

Erfüllt Sein gegebenes Wort, kömmt selbst, mit Ihm Seine Heiligen alle, wie verkündet und verheißt.

Allen Pilgern der Erde wird vernehmbar Seine Stimme, wie verkündet und verheißt.

Die Nachkommen derer, von jeher gehegt, sie werden neu erstehen, wie ein Kind aus Mutterleibe, wie verkündet und verheißt.

Wer ist's die so schnell geboren? wer hat ähnliches gehört? wie verkündet und verheißt.

אומץ ישעך בא. קול הודי
הנה זה בא.

מבשר ואומר:

בא ברבבות כתיים לעמוד
על הר הזיתים.

מבשר ואומר:

גשתו בשופר לתקע.
תחתיו הר יבקע.

מבשר ואומר:

דפק והציץ וזרח. ומש
חצי ההר ממזרח.

מבשר ואומר:

הקים | מלוד נואמו. ובא
הוא וכל קדושו עמו.

מבשר ואומר:

ולכל באי העולם. בת
קול ישמע בעולם.

מבשר ואומר:

זרע עמוסי רחמו. נוֹלְדוּ
בִּיקָד מִמֵּי אִמּוֹ.

מבשר ואומר:

חלה וילדה מי זאת. מי
שָׁמַע כֹּזֵאת.

מבשר ואומר:

Der Allreine hat dies erwirkt, wer hat ähnliches gesehen? es ist verkündet und verheissen.

das Heil und die Zeit war vorher bestimmt, ward je ein Land an einem Tage gezeugt? es ist verkündet und verheissen.

Ihr Mächte der Himmel und der Erden, ist je ein Volk mit einem Male entstanden, wie Er's verkündet und verheissen?

Zur Zeit, da der Allfurchtbare Sein Volk erlöset, wird es geschehen, daß zur Abendzeit Licht sein wird, wie verkündet und verheissen.

Erretter werden hinaufziehen den Berg Zion, und schnell wird Zion gebären, wie verkündet und verheissen.

An allen Grenzen wird man vernehmen: erweitere Deines Zeltes Raum, wie verkündet und verheissen.

Es erstrecke bis Damasked hin sich Deine Wohnungen, zum Empfang Deiner Söhne und Töchter, wie verkündet und verheissen.

Frohlocke du Lilie Schaton's, die in Hebron schlummernden sind auferstanden, wie verkündet und verheissen.

להושענא רבה

טהור פעל כל אלה. ומי
ראה כאלה.

מבשר ואומר:

ישע וזמן הוחד. היוחד
ארץ ביום אחד.

מבשר ואומר:

כביר ו רום ותחת. אם
יולד גוי פעם אחת.

מבשר ואומר:

לעת יגאל עמו נאור. והיה
לעת ערב יהיה אור.

מבשר ואומר:

מושיעים יעלו להר ציון.
כי חלה גם ילדה ציון.

מבשר ואומר:

נשמע בכל גבולך. הרחיבי
מקום אהלך.

מבשר ואומר:

שימיעד דמשק משכנותיך.
קבלי בניך ובנותיך.

מבשר ואומר:

עלוי חבצלת השרון. כי
קמו ישני חברון.

מבשר ואומר:

Wendet euch zu mir,
euch soll geholfen werden;
heute noch, wenn ihr auf
Meine Stimme höret, wie
verkündet und verheissen.

Er ist ersprossen der
Sprößling; es ist David
selber, wie verkündet und
verheissen.

Auf ihr Staubbewohner!
erwacht und jauchzet, die
ihr im Staube ruhet, so ist
es verkündet und verheissen.

Die volkreiche Stadt (Jeru-
salem) hat Er zur Herr-
schaft erhoben, groß ist
Seines Königs Heil, wie
verkündet und verheissen.

Der Bösen Andenken zu
vertilgen, erzeugt Er Gnade
seinem Gesalbten David,
wie verkündet und verheissen.

Laß Hilfe werden einem
irakten Volke, David und
seinen Nachkommen ewiglich,
wie verkündet und verheissen.

פָּנוּ אֵלַי וְהוֹשָׁעוּ. הַיּוֹם אִם
בְּקוֹלִי תִשְׁמָעוּ.

מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

צָמַח אִישׁ צָמַח שְׁמוֹ. הוּא
דָּוִד בְּעֲצָמוֹ.

מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר.

קוּמוּ כְּפוֹשֵׁי עֶפְרַיִם. הַקִּיצוּ
וּרְנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם.

מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

רָבַתִּי עִם בְּהֶמְדִּיכֹוּ. מִגְדִּיל
יְשׁוּעוֹת מִלְכֹוּ.

מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

שֵׁם רַשָּׁעִים לְהִתְאָבִיד.

עוֹשֶׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ

לְדָוִד. מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

תְּנֵה יְשׁוּעוֹת לְעַם עֲזָלָם.

לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם.

מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

קוֹל מִבֶּשֶׁר מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

קוֹל מִבֶּשֶׁר מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

קוֹל מִבֶּשֶׁר מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

Gemeinde
u. Bord.

תפלה לאומיה אתר חבוט ערבה.

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵדְהִי אֲבוֹתֵינוּ
הַבּוֹתֵר בְּגִבֵּי אֵימָה שׁוֹבִים וּבְמִנְהַגֵּיהֶם הַשׁוֹבִים

שְׁתַּקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְפֹּתֵנוּ
 וְזָכוּר לָנוּ זְכוֹת שְׁבַעַת תְּמִימִיךָ וְתַסִּיר מִחִיצַת
 הַבְּרִזָּל הַמִּפְסֶקֶת בֵּינֵינוּ וּבֵינֶיךָ וְתֵאָזֵן שׁוֹעֲתֵנוּ
 וְתֵטִיב לָנוּ הַחֲתִימָה תּוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה
 וְחַתְּמָנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים וְהַיּוֹם הַזֶּה תִּתֵּן
 בְּשִׁכְנֵי עֶזְרָה חֲמִשָּׁה גְבוּרֹת מְמוֹתְקוֹת עַל יְדֵי
 חֲבִיטַת עֶרְבָה מְנַהֵג נְבִיאֶיךָ הַקְדוֹשִׁים וְתִתְעוֹרֵר
 הָאֱהָבָה בֵּינֵיהֶם (וְתִנְשָׁקֵיהֶם) מִנְּשִׁיקוֹת פִּיךָ
 מְמַתְקֶת כָּל הַגְּבוּרֹת וְכָל הַדֵּינִיז וְתַעִיר לְשִׁכְנֵי
 עֶזְרָה בְּשֵׁם יו"ד ה"א ו"א"ו שֶׁהֵיא טַל אֲזֵרוֹת טַלְךָ
 וּמִשֵּׁם תִּשְׁפִּיעַ לְעַבְדֶּךָ הַמִּתְנַפֵּל לְפָנֶיךָ מְחִיקָה
 שֶׁתֵּאָרִיךְ יָמָיו וְתִמְחֹל חַטָּאָיו וְעוֹנֹתָיו וּפְשָׁעָיו
 וְתִפְשׁוּט יְמִינֶךָ וְיָדֶךָ לְקַבְּלוֹ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 וְאוֹצְרֶךָ הַטּוֹב תִּפְתַּח לְהַשְׁבִּיעַ מִים נְפֶשׁוֹ שׁוֹקֵקָה
 בָּמוֹ שְׁכַתוֹב יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת
 הַשָּׁמַיִם לְתֵת מִטֵּר אֶרְצֶךָ בְּעֵתוֹ וּלְבַרְךָ אֶת
 כָּל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ אָמֵן:

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ. וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֹתֶךָ. וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם: וְהָיָה
 דְּבַרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֵתִי לְפָנָי " קְרוֹבִים אֵל " אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת
 מִשְׁפַּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמָם. לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵי הָאָרֶץ
 כִּי " הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

פס"ז טוּעַ קְרִישׁ שְׁלֵם וּמַ"כ טוּמְכִים אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ, וְעֲלֵינוּ.

אין באלהינו. אין באדונינו. אין במלכנו. אין כמושיענו:
 מי באלהינו. מי באדונינו. מי במלכנו. מי כמושיענו: גודה
 לאלהינו. גודה לאדונינו. גודה למלכנו. גודה למושיענו:
 ברוך אלהינו. ברוך אדונינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו:
 אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדונינו. אתה הוא מלכנו. אתה
 הוא מושיענו: אתה הוא שרקטירו אבותינו לפניך את
 קטורת הסמים:

פטום הקטרת הצרי והצפון החלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים
 מנה. מד וקציצה שבלת גרד וכרפום משקל ששה עשר ששה עשר מנה.
 הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה: בזית פרשינה תשעה
 קבין. יין קפריסין סאין תלתא. וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין. מביא
 חמר חורין עתיק. מלח סדומית רבע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי גמן
 אומר אף כפת הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש פסלה. אם חסר אחת
 מכל סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף
 הנוטף מעצי הקטף: בזית פרשינה ששפין בה את הצפון. כדי שתהא
 גאה: יין קפריסין ששורין בו את הצפון. כדי שתהא עזה: והלא מי רגלים
 יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון
 היו אומרים. ליי הארץ ומלואה תבל וישבי בה: בשני היו
 אומרים. גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: בשלישי
 היו אומרים. אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט:
 ברביעי היו אומרים. אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בהמישי
 היו אומרים. הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב. בששי
 היו אומרים. יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר אף תפוז
 תבל בל תמוט: בשבת היו אומרים. מזמור שיר ליום השבת.
 מזמור שיר לעתיד לבא. ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:
 אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם:
 שנאמר וכל בניך למידי יי ורב שלום בניך: אל תקרא בניך אלא בניך: שלום
 רב לאהבי חורקה ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך: למען
 אחי גרעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי
 עז לעמו יפן יי יברך את עמו בשלום: עלינו. קדוש יתום.

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית
 שלא עשנו בגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה.
 שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בכל המונם: ואנחנו כורעים
 ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
 הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים |
 ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד.
 אמת מלכנו אפס זולתו. כפתוב בתורתו וידעת היום והשבת
 אל לבבך. כי יי הוא האלהים בשמים | ממעל ועל הארץ
 מתחת אין עוד:

על-כן | גקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך
 להעביר גלוים | מן הארץ. והאלילים פרות יפרתון לתקן עולם
 במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל
 רשעי ארץ. יבירו וידעו כלי יושבי תבל. פירך תכרע כל ברך
 תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך
 יקר יתנו. ויקבלו קלם | את-עול מלכותך. ותמלוך עליהם
 מהרה לעולם ועד. פי המלכות שדך היא. ולעולמי עד |
 תמלוך בכבוד: כפתוב בתורתך יי | ימלך לעלם ועד: ונאמר
 והיה יי למלך על-כל הארץ. ביזם ההוא יהיה יי אחר ושמו
 אחר:

ק"ש יתום. שד היחוד ומזמור של יום.

